

खादिरगृह्य (खा + गृ) n. N. einer Schrift Verz. d. B. H. No. 327. WEBER, Lit. 82. Ind. St. 2, 160.

खादिरायण patron. von खादिर gaṇa अथादि zu P. 4, 1, 110.

खादिर्यै von खादिरि gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97.

खादिरुस्त (खादि + कस्त) adj. ringgeschmückte Hände habend, die Marut RV. 5, 38, 2.

खाडुक (von खाद्) adj. bissig, boshaft Hār. 222.

खाडूरकै patron. von खडूरक gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

खादोष्णम् adj. nach NAIGH. 1, 13 so v. a. नदी Fluss; nur in der Stelle: धन्वर्षसा नद्यैः खादोष्ण्या स्थण्वे सुमिता इक्षुः यौ: RV. 5, 43, 2, wo Sū. das Wort durch भनितकूलादकाः = कूलकषाः erklärt.

खाद्य (von खाद्) adj. subst. n. kaubar, essbar; eine kaubare, essbare Speise: चूयलेखखाद्याकारः Pāṇāt. 61, 13. मासप्रकारैर्विविधैः खाद्यैः MBh. 2, 98. किं (उत्तमं) खाद्येषु तदोष्णपल्लवरसः BHART. 1, 7.

खाधूया f. N. pr. eines Agrahāra Rāga-Tar. 3, 23.

खान m. 1) nom. act. von खन्: davon खानिक, खानिल. — 2) خان Rāga-Tar. Vgl. खानारय.

खानक (von खन्) adj. subst. grabend, Gräber: मूलखानकान् M. 8, 260.

खानारय m. wohl = خان + राय d. i. राजन् Verz. d. B. H. 368.

खानि (von खन्) f. = खनि Grube, Mine H. 1036. लवणं Salzgrube 941. Auch खानी Ābḍar. im ĀKDr.

खानिक (von खान) n. eine in einer Mauer gegrabene Oeffnung, Bresche Trik. 2, 10, 9.

खानिल (von खान) adj. der in ein Haus einbricht Ābḍar. im ĀKDr. Als v. l. führt WILSON खानिन an.

खानिक? Suṣr. 1, 231, 9.

खानादक (खान + उदक) m. Kokosnussbaum Trik. 2, 4, 40.

खान्य ved. partic. fut. pass. von खन् P. 3, 1, 123. यत्तत्र खान्यं स्यात्तेन जीवेत् Lāṭ. 8, 2, 4, 5. — Vgl. खन्य, खेय.

खापगा (ख + प्रापगा) f. Luftstrom, ein Bein der Gaṅgā (vgl. त्रिलो-तम्) H. 1082.

खार m. = खारी Haddakāndra bei BHAR. zu AK. ĀKDr. खारं am Ende eines comp. nach Zahlwörtern und अर्थ P. 5, 4, 101. Vor. 6, 49. 56. 57. am Anf. eines comp., s. खारशतिक, संस्कृतिक.

खारनादि patron. von खरनादिन् gaṇa बाह्यादि zu P. 4, 1, 96.

खारपायणौ patron. von खरप gaṇa नटादि zu P. 4, 1, 99. 8, 4, 3. Vārtt. 1, Sch.

खारशतिक und खारसंस्कृतिक (von खार + शत und संस्कृत) adj. P. 5, 1, 58. Vārtt. 3, Sch.

खारि f. = खारी Haddakāndra bei BHAR. zu AK. ĀKDr. Siddh. K. 248, a, 9. Am Ende eines comp. P. 5, 4, 101. Sch. Vor. 6, 56.

खारिक s. खारीक.

खारिधम् (खारिम्, acc. von खारी mit Kürzung des Vocals, + धम्) adj. Pat. zu P. 3, 2, 29. Vor. 26, 55. खारिधय (खारिम् + धय) adj. Pat. zu P. 3, 2, 29. — Vgl. खारिधम्, खारिधय.

खारिपच (खारिम् + पच) adj. eine Khāri kochend, wozu das Quantum einer Khāri gekocht werden kann (Kochgeschirr) P. 3, 2, 33. Sch.

खारि f. ein best. Hohlmaass AK. 2, 9, 89. 10. Siddh. K. 249, b, 11. =

16 Droṇa Colebr. Alg. 3. Svāmin zu AK. H. 886. = 1½ Sūrpā = 3 Droṇa BHAR. zu AK. = 4 Gauṇi = 4096 Pala Vaidjakaparibhāṣā im ĀKDr. = 4 Droṇa Smṛti im ĀKDr. शतं सेमस्य खार्यः RV. 4, 32, 17. P. 5, 4, 101. 2, 73. Sch. चूर्णस्य Pāṇāt. IV, 27. धान्यं Rāga-Tar. 3, 71.

खारीक (von खारी) adj. P. 5, 1, 33. Vārtt. 1. mit einer Khāri Getraide besät P. 5, 1, 43. Sch. AK. 2, 9, 10. nach Zahlwörtern P. 5, 1, 33. अ-ध्यर्धं, द्वि° Sch. खारिक H. 969. Sch.

खारीवाप (खारी + वाप) adj. dass. AK. 2, 9, 10.

खारिकार (खार onomat. + कार) m. das Geschrei des Esels Buṅc. P. 3, 17, 11. — Vgl. खार Esel.

खार्गलि (von खर्गला oder खर्गल) Bein. des Kapi Ind. St. 3, 471. खार्गलि 1, 34.

खार्गुरकार्कौ patron. von खर्गुरकार्क gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

खार्गुर adj. von der Phoenix sylvestris (खर्गुर) stammend, gemacht u. s. w.: मय्य PULASTYA bei KULL. zu M. 11, 95. Suṣr. 1, 188, 21. पल्ल 213, 15.

खार्गुरायण patron. von खर्गुर gaṇa अथादि zu P. 4, 1, 110.

खावी (von खर्व) f. das dritte Juga (= त्रेतायुग) Ind. St. 1, 39. 283.

खालित्य (von खलति) n. Kahlköpfigkeit AV. 11, 8, 19. — Vgl. खालित्य.

खालिक adj. f. ई, = खल इव gaṇa अङ्गुल्यादि zu P. 5, 3, 108.

खालित्य n. = खालित्य Suṣr. 1, 129, s. 293, 9. 333, 10. 2, 240, 11.

खालित्यायनि metron. von खल्यका gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 134.

खालित्यायनि metron. von खल्य v. l. im gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

खाशि m. name of a country to the east of Bengal: the Cossia hills; also खाशिक m. Wils. — Vgl. खश, खाष्य.

खाशमरी f. = काशमरी WILSON.

खाष्य (v. l. खाष्य) N. pr. einer Gegend Lalit. 123. — Vgl. खश, खाशि.

खासता f. N. pr. eines Ortes in Kācāmirā Rāga-Tar. 1, 344.

खामीर m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193. — Vgl. खशोर.

खिखि f. v. l. für खिखि Fuchs Trik. 2, 3, 8. ĀKDr.

खिड्गिर m. 1) Fuchs H. an. 3, 549. MED. r. 148. ०री f. dass. H. an. Hār. 193. — 2) der Fuss einer Bettstelle (s. खिड्ग) H. an. MED. — 3) ein best. Parfum, = वारिवालक H. an. = वारिधानक (?) MED.

खिद्, खिदति sich fürchten; Jmd erschrecken Dūṭṭ. 9, 15.

खिद् (TS. स्थिद्), 1) खिदति ved., खिन्दति klass. P. 7, 1, 59. Dūṭṭ. 28, 142; चिखेद् und चखाद् (ved.) P. 6, 1, 52; खेत्यति, खेता Kār. 3 in Siddh. K. zu P. 7, 2, 10; Accent Siddh. K. zu P. 6, 1, 186; stossen, drücken; niederdrücken: चितं चिखेद् und चखाद् ved. P. 6, 1, 52. Sch. — 2) खिन्ते und खिद्यते sich gedrückt fühlen, eine Last —, eine Qual empfinden, eine Ermüdung —, eine Erschlaffung verspüren: अखिन्दानः स्वतेजसा BHATT. 6, 37. एकस्याः खलु कैकेय्याः कृते ऽयं खिद्यते जनः R. 2, 39, 7. ब्रूतां वाचमसूयको विषमुचं तस्मिन् अखियामहे (Gegens. मोदामहे) Ānti-ric. 3, 7. स्वमुखनिर्भिलाषः अखियमे लोकहेतोः प्रतिदिनम् Āk. 104. वि-सूचिकादोषेण अखियमानो रोगाभिभूतः Pāṇāt. 138, 8. स पुरुषो यः खिद्यते नोन्द्रयैः Hit. II, 134. प्रकृस्तश्चिखिद् न च BHATT. 14, 108. Auch खिद्यति act.: खिद्यत्येव मरुवाङ्गुर्त्तदेन MBh. 2, 2428. अखिद्यति धीर्विदाम् Buṅc. P. 3, 4, 16. तस्य — खिद्यतः 1, 4, 32. अखिद्यद्वान्निजुङ्गमम् BHATT. 17, 10. — 3) partic. खिन्न niedergedrückt, niedergeschlagen, ermüdet, er-